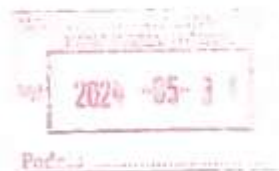

Rzeszów, dnia 29 maja 2024 r.

RPW/31999/2024 P
Data: 2024-05-31

Ministerstwo Edukacji Narodowej
Departament Prawny
Warszawa

PETYCJA

Wnoszący petycję: dr hab. Andrzej Nowakowski, [REDACTED]

(wyraża zgodę na upublicznienie tych danych w BIP)

Petycja dotyczy; zmiany niektórych przepisów ustawy – Prawo oświatowe
oraz rozporządzeń wykonawczych do niej.

Niżej podpisany nauczyciel akademicki z 38-letnim stażem pracy zawodowej,
kształcący przyszłych nauczycieli, obecnie na emeryturze wnosi o:

1) Zmianę ustawy – Prawo oświatowe, w części dotyczącej obsadzania stanowisk kierowniczych w szkołach oraz w innych placówkach oświatowo-wychowawczych. Zmiana polegałaby na tym, że dyrektor danej placówki mógłby przebywać na stanowisku najwyżej przez dwie pięcioletnie kadencje, czyli przez okres dziesięciu lat. Po upływie tego okresu mógłby zajmować równorzędne stanowisko w innej placówce albo jeżeli ma do tego kwalifikacje i umiejętności, w placówce wyższego stopnia (np. dyrektor szkoły podstawowej mógłby zająć miejsce dyrektora szkoły ponadpodstawowej).

Jako uzasadnienie mogę przytoczyć następujące argumenty: Z biegiem lat rutyna i skostnienie, brak innowacyjności, tudzież możliwości przystosowania się do nowych zdań wraz z inercją oraz zjawiskiem, które psychologia określa mianem wypalenia zawodowego, utrudniają, a czasem wręcz uniemożliwiają sprawne wykonywanie funkcji dyrektorskich. Do niedawna w szkolnictwie obserwowano przypadki dyrektorów z 35-letnim stażem pracy, którzy karierę dyrektorską rozpoczynali jeszcze przed 1989 r. Więcej, dyrektorzy ci tkwili na stanowiskach ponad ustawowy wiek emerytalny określony w Karcie Nauczyciela, blokując dostęp do kadr kierowniczych w oświacie młodym i energicznym osobom. Uważam, że proponowana zmiana przyczyni się do poprawy poziomu zarządzania szkołami oraz innymi podobnymi placówkami.

W tym miejscu wypada przypomnieć, iż rektorzy szkół wyższych mogą pełnić swoje funkcje najwyżej przez dwie czteroletnie kadencje, czyli nie dłużej niż osiem lat.

2) Wprowadzenie w trybie rozporządzenia wykonawczego do ustawy Prawo oświatowe powszechnie obowiązującego, przynajmniej na poziomie szkół podstawowych, zakazu korzystania przez uczniów podczas pobytu w szkole z elektronicznych nośników informacji (telefonów komórkowych, smartfonów, tabletów itp.). W razie pilnej potrzeby kontaktu z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka, np. w przypadku nagłej niedyspozycji dziecka, istnieje zawsze możliwość kontaktu telefonicznego poprzez dyrektora placówki, jej sekretariat czy wychowawcę. Jest to zbyt ważna sprawa, aby pozostawić ją uznaniu poszczególnych dyrektorów szkół. Podobne zakazy funkcjonują obecnie w około 10 państwach członkowskich UE.

Koronnym argumentem za wprowadzeniem takiego zakazu jest niepokojąco rosnący poziom tzw. fonoholizmu młodych ludzi, czyli całkowitego i niekiedy nieodwracalnego uzależnienia od tychże mediów, sięgający co najmniej 15% populacji szkolnej. Nagminne korzystanie z elektronicznych środków informacji w trakcie lekcji szkolnych powoduje rozproszenie uwagi uczniów, a co za tym idzie, obniża ich wyniki w nauce. Ponadto pogarsza stan zdrowia uczniów, zarówno w rozumieniu fizycznym, zwiększając dolegliwości laryngologiczne i okulistyczne, osłabiając słuch i wzrok, a także powoduje niekorzystne zmiany w młodej kształtującej się psychice, prowadząc m.in. do otępienia czy zubożenia w stosunku do otaczającej rzeczywistości. Dlatego wprowadzenie wspomnianego zakazu uważam za konieczne.

Z poważaniem

Andrzej Nowakowski
Andrzej Nowakowski